

[Lasse Budtz]

at acceptere SDI som en mulighed, man kan leve med, og som vi skal begynde at vænne os til minus de fire punkter, som står i den trykte tale, for her begynder ministeren i et ganske kort afsnit at nærme sig de to dagsordener, der er foreslået. For et øjeblik siden kritiserede ministeren vores holdning til forskningen, men i det fjerde punkt står der:

»For det fjerde, at selv om forskningsvirksomhed ikke lader sig kontrollere, må både USA og Sovjetunionen medvirke til, at forskningen ikke får et sådant omfang og en sådan retning, at der alligevel opstår et kapløb på rumbaserede våben.«

Jeg erkender, at de fire punkter i ministerens tale ikke er så gode som de fire punkter i socialdemokratiets dagsorden, men der er en bevægelse henimod vores holdning, og hvorfor stemmer man så imod, og hvilke konsekvenser drager man i grunden af, at man stemmer imod, som fremhævet af hr. Svend Auken? Jeg tror, at både udenrigsministeren og f.eks. hr. Ivar Hansen må være opmærksom på, at den amerikanske regering har sagt, at man ikke vil forhandle om SDI i Genève. Jeg gentager, at det har også hr. Kampelman sagt, og han er dog chefforhandler for den amerikanske side. Man bliver nødt til at være opmærksom på, hvilke konsekvenser SDI kan fremkalde; amerikanerne er selv klar over det.

Det er selvfølgelig rigtig, at der også finder sovjetisk forskning sted, men jeg tror, at ministerens embedsmænd i hvert fald er klar over, at den sovjetiske forskning på dette område ikke tilnærmelsesvis er så omfattende som den amerikanske. Men hvis det nu viser sig at være forkert, altså hvis den nu var mere omfattende end den amerikanske og var begyndt noget før, må man dog sige, at der er tale om et sovjetisk tilbud til amerikanerne: vi stopper SDI, vi holder op med at udvikle stjernekrigsvåbnene. Det synes jeg faktisk også ministeren skulle være opmærksom på eller i hvert fald få den nødvendige vejledning fra sine embedsmænd om.

I øvrigt vil jeg blot gerne sige, at jeg har mærket mig forskellen i stemmeføringen i dobbelt forstand hos hr. Erhard Jakobsen og hr. Kofod-Svendsen. Det kunne tænkes, at det senere kan udvikle sig til en mere naturlig og ikke påtvungen holdning hos kristeligt folkeparti.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg hilser udenrigsministerens afvisning af de socialistiske dagsordener velkommen. Jeg mener, udenrigsministeren her klart afviste de kommunistiske sympatier, som de socialistiske partier giver udtryk for her i folketinget; endelig slår regeringen altså bremserne i. Dette her kan efter min opfattelse kun betyde, at statsministeren må udskrive valg, hvis en af disse dagsordener bliver vedtaget her i folketinget, og det vil sige, at de socialistiske partier i deres tilnærmelse til USSR er parate til at kaste landet ikke alene ud i en krise med hensyn til vores medlemskab af NATO, men også i en yderligere økonomisk krise, som tingene står.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne berolige hr. Svend Auken: mig bekendt indgår det ikke i finansministerens planer for næste års finanslov at indføje et særligt punkt, der hedder »udgifter til forskning i rumforsvar«.

Hr. Svend Auken spørger: hvad er det, der er galt her? Er det bare, fordi man er så stædig i den regering, at man vil undgå enhver kritik af USA? Nej, så enkelt er det ikke, hr. Svend Auken, men er der nogen rimelighed i at komme med en så unuanceret og ubalanceret kritik bare for kritikkens egen skyld? Det har vi jo oplevet i rigt mål i dag, senest i hr. Lasse Budtz' indlæg, der jo forsøger at nedgøre den mangeårige forskning i disse ting i Sovjetunionen til gengæld for en ensidig fremhæven af de planer, man har om en mulig forskning og en endnu mere usikker mulig udvikling i USA i de kommende år. Det er den slags mangel på balance, jeg synes er forstemmende.

Når vi så oven i købet skal høre det, som SFs ordfører kom med af personlige ubehageligheder om denne os venligsindede nations demokratisk valgte statsoverhoved, ja, så er målet fuldt, og så nytter det ikke noget, at hr. Gert Petersen siger, at man kan tale grimt om præsidenten i amerikanske aviser og amerikansk politisk diskussion. Ja men det er deres egen sag; det er det, man kan i et frit land. Vi kan også sidde og tale grimt til hinanden her, men jeg ville da meget have mig frabedt, at nogen talte grimt om os andre steder. Man skylder andre landes statsover-